

Πώς θα ένιωθες αν ο Χριστός σου έλεγε αυτά τα λόγια;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Όπως θα ξέρεις, πλησιάζουμε ξανά στην ημερομηνία των γενεθλίων μου. Κάθε χρόνο γίνεται γιορτή προς τιμή μου, έτσι και φέτος. Αυτές τις μέρες ο κόσμος κάνει πολλά ψώνια, γίνονται διαφημίσεις μέχρι και στο ράδιο, την τηλεόραση και παντού κανείς δεν μιλά για κάτι άλλο εκτός από το τι λείπει μέχρι να έρθει εκείνη η μέρα...

Είναι ευχάριστο να ξέρω ότι τουλάχιστον μία μέρα τον χρόνο κάποιιοι με σκέφτονται.

Όπως θα γνωρίζεις πριν από πολλά χρόνια ξεκίνησαν να γιορτάζουν τα γενέθλιά μου. Στην αρχή φαινόntonταν να καταλαβαίνουν και με ευχαριστούσαν γι' αυτό που έκανα για εκείνους. Όμως σήμερα κανείς δεν γνωρίζει τι γιορτάζουν.

Οι άνθρωποι συναντώνται και περνούν πολύ καλά όμως κανείς δεν ξέρει περί τίνος πρόκειται....

Θυμάμαι πέρυσι, την ημέρα των γενεθλίων που έκαναν μια μεγάλη γιορτή προς τιμή μου. Στο τραπέζι υπήρχαν τα πάντα, όλα ήταν διακοσμημένα όμορφα και υπήρχαν πολλά δώρα, αλλά ...; Ξέρεις τι;...

Ούτε που με κάλεσαν, ενώ ήμουν ο επίτιμος καλεσμένος κανείς δεν θυμήθηκε να με καλέσει. Και η γιορτή γινόταν για μένα...

Και όταν έφτασε η μεγάλη μέρα... με άφησαν απ' έξω, μου έκλεισαν την πόρτα... εγώ ήθελα να βρεθώ στο τραπέζι μαζί τους...

Η αλήθεια είναι ότι δεν εξεπλάγην γιατί τα τελευταία χρόνια όλοι μου κλείνουν την πόρτα. Μιας και δεν με κάλεσαν, σκέφτηκα να παραβρεθώ χωρίς να κάνω θόρυβο κι έτσι μπήκα και στάθηκα σε μια γωνίτσα.

Διασκέδαζαν όλοι, κάποιοι έλεγαν ιστορίες, γελούσαν, πέρναγαν πολύ καλά, μέχρι που έφτασε ένας....

Γέρος χοντρός, ντυμένος στα κόκκινα με άσπρα γένια... Και φώναζε... χο, χο, χο!, λες και είχε πιει λίγο παραπάνω...κάθισε βαριά βαριά σε μια πολυθρόνα και... Όλοι έτρεξαν καταπάνω του λέγοντας...Άγιε Βασίλη! ...λες και η γιορτή ήταν γι' αυτόν... Ήρθαν τα μεσάνυχτα και όλοι άρχισαν να αγκαλιάζονται, άπλωσα κι εγώ τα χέρια μου ελπίζοντας πως κάποιος θα με αγκαλιάσει... Και ξέρεις; Κανείς δεν με αγκάλιασε.

Ξαφνικά άρχισαν όλοι να ανταλλάσσουν δώρα, ένας ένας τα άνοιγαν μέχρι που τελείωσαν όλα... Πλησίασα να δω μήπως παρ' ελπίδα υπήρχε κάποιο για μένα, αλλά δεν υπήρχε τίποτα...

Πώς θα αισθανόσουν αν την ημέρα των γενεθλίων σου αντάλλαξαν δώρα όλοι μεταξύ τους κι εσένα δεν σου δώριζαν τίποτα;

Τότε κατάλαβα ότι εγώ περίσσευα σε εκείνη τη γιορτή, βγήκα χωρίς να κάνω θόρυβο, έκλεισα την πόρτα κι αποσύρθηκα...

Κάθε χρόνος που περνάει είναι χειρότερα, ο κόσμος θυμάται μόνο το δείπνο, τα δώρα και τις γιορτές. Κανείς δεν θυμάται εμένα...

Θα ήθελα αυτά τα Χριστούγεννα να μου επιτρέψεις να έρθω στη ζωή σου, να αναγνωρίσεις ότι πριν από δύο χιλιάδες χρόνια ήρθα σε αυτόν τον κόσμο για να δώσω τη ζωή μου για σένα, στον σταυρό, και να σε σώσω.

Το μόνο που θέλω σήμερα είναι να το πιστέψεις με όλη σου την καρδιά ...

Θα σου πω κάτι: σκέφτηκα, μιας και πολλοί δεν με προσκαλούν στη γιορτή που κάνουν, θα κάνω τη δική μου γιορτή και θα είναι σπουδαία, όπως κανένας δεν την έχει φανταστεί, μια γιορτή πολύ μεγάλη. Ακόμη κάνω τις τελευταίες προετοιμασίες, στέλνω πολλές προσκλήσεις και σήμερα υπάρχει μία ειδικά για εσένα.

Θέλω μόνο να μου πεις αν θέλεις να βοηθήσεις, θα σου κρατήσω μια θέση και θα γράψω το όνομά σου, στη μεγάλη λίστα μου με τους καλεσμένους με κράτηση και... Θα πρέπει να μείνουν απ' έξω εκείνοι που δεν θα απαντήσουν στην πρόσκλησή μου... Ετοιμάσου γιατί όταν όλα θα είναι έτοιμα, μια μέρα που δεν θα το περιμένει κανείς, θα κάνω μια μεγάλη γιορτή...

ΧΡΙΣΤΕ...Σ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕΣ

Πηγή: iellada.gr